

दे० व० ३

स्यात्कार्पासं नुवादरं ॥ ३३३ ॥ कौशेयं कृमिकोशे त्थं रङ्गवं मृगरे मज्जं ।
 कम्बलः पुनरुर्णायुगविकोरभर ह्नकाः ॥ ३३४ ॥ नवं वा सोऽनाहतं स्या
 त्त्रिकं निःप्रवाशिव । प्रच्छादनं प्रावरणं संव्यानं चोत्तरीयकं ॥ ३३५ ॥
 वैकश्ये प्रावरणे तं रसंगौ वृहत्तिकापि च । वरशिस्थूलशटिस्त्यात्परिधान
 न्वधोशुकं ॥ ३३६ ॥ अन्तरीयं निवसनमुपसंव्यानमित्यपि । तद्
 स्थिरं च योनो वीवरस्थैर्द्धांशुकं ॥ ३३७ ॥ चण्डातकं चलनकं
 चलनोत्तितरस्त्रियाः । चोलः कञ्चुलिका कूर्पासकाङ्गिका च कञ्चुके ॥
 ॥ ३३८ ॥ शाटी चोत्थनी शारे हिमवातपहांशुकं । कच्छा कच्छोटी
 का कक्षा परिधाना पराञ्चले ॥ ३३९ ॥ कक्षा पटस्तु कौपीनं समौ नक्त
 ककर्णटौ । निचोलः प्रच्छदपटो निचुलश्चोत्तरच्छदे ॥ ३४० ॥ उ
 त्सवेषु सुहृद्भिर्यक्षलादा कृष्णगृह्यते । वस्त्रमाल्यादितत्पूर्णे पात्रं पूर्णं न
 कंचतत् ॥ ३४१ ॥ तत्तु स्यादाप्रपदीनं व्याघ्रात्प्राप्य प्रपदं हियत् । चीवरं
 भिक्षुसंघाटी जीर्णवस्त्रं पटञ्चरं ॥ ३४२ ॥ शाशोगोणी छिद्रवस्त्रे जलाद्वा
 स्त्रि न वाससि । पर्यस्तिका परिकरः पर्यङ्कश्चावसथिका ॥ ३४३ ॥
 कुशे वर्णापरिस्त्रो मप्रवेशी न वतास्तरः । अपटी काण्डपटः स्यात्प्रतिसा
 राजवन्धपि ॥ ३४४ ॥ तिरस्कारिण्यथोस्त्रो चो वितानं कदकोऽपि च
 । चन्द्रोदये स्थूलदूष्ये केणिका पटकुट्यपि ॥ ३४५ ॥ गुणालयनि
 कायं स्यात्संस्तरस्त्रसरे समौ । तत्पंशुय्या शयनोयं शयनं तलिनं च तत्